

GROSSGLOCKNER - 3798 m.n.m.

Můj vysněný sen, o kterém jsem mluvil cca půl roku, a na který jsem se psychicky i fyzicky připravoval se konečně splnil!

Po dlouhém přemýšlení jsem se přihlásil do jedné nejmenované CK na zájezd, který se soustředí na zdolání nejvyšší rakouské hory – GROSSGLOCKNER – 3798m.n.m.

Den:9.9.2005

Přejezd jižními Čechami a rakouským územím přes noc proběhl v pořádku a my se rázem ocitli na místě zvaném „LUCKNERHAUS – 1918m.n.m.“, do kterého nás ještě vyvezl autobus. Průvodci již na dřívějším místě (v místě vykládky skupiny, která zdolávala GROSSVENEDIGER) rozdali všem členům výpravy lezecký materiál (mačky, cepíny, přilby, úvazky apod.). Hned po výstupu z autobusu se nám ukázala naše vytoužená hora GROSSGLOCKNER se vši svojí parádou jako by nás už vítala. Naše mačkání spouští u foťáků nebraly konce... V 10:30 se vydáváme údolím nahoru směr chata STÜDLHÜTTE – 2802m.n.m., která se stane naším útočištěm ke zdolání našeho cíle. Cesta zprvu připomíná údolí někde ve Vysokých Tatrách, žádný sníh, všude kolem sálá pohoda Vysokých Taur. První větší pauzou se nám stala chata LUCKNERHÜTTE – 2241m.n.m. Dáváme si chvíli odpočinek a otevírá se nám krásný pohled na GLOCKNER. Po cca dvou hodinách se ocitáme na chatě STUHLHÜTTE, ubytováváme se, odpočíváme. Vařit v chatě se nesmí, proto volíme místní venkovní terasu. Odpoledne následuje seznámení s lezeckým materiálem v podobě vyzkoušení maček, přilby, uvazování se, zacházení s cepínem apod. Stanovujeme si pevný čas pro odchod z chaty. Je to ranních 6:00 hodin. Počasí nám v tu chvíli nepřeje, předpověď však říká, že v den našeho výstupu má být radikální obrát a do 12:00 hodin má být hezky. Chceme tomu věřit...brzy usínáme..

Den:10.9.2005

Všichni se probouzíme kolem 4:30 hodin. První co se v místnosti děje, je koukání z balkónových dveří na noční oblohu. Nechce se nám věřit, ale na obloze jsou hvězdy. Všichni jsme zajásali. Snídáme, kontrolujeme veškerý materiál, volíme vhodné oblečení. Před šestou se všichni setkáváme před chatou a za svitu čelovek se vydáváme k ledovci. Netrvalo dlouho, cca 45 minut, a od průvodců jsme dostali příkaz, že tady je čas se navázat a nastrojít vše, co jsme předchozí den tolik zkoušeli. Teď nastává to pravé dobrodružství. Rozdělujeme se do tří družstev, navazujeme se na lano a kráčíme vstříc dalším výškovým metrům. Stále je nám připomínáno dostatečné pití. Cesta přes ledovec vcelku utíkala, čeká nás první „feráta“ přímo k chatě JOHANESHÜTTE – 3454 m.n.m. Zde se rozvazujeme a v 9:00 hodin se všichni ocitáme u chaty. Dáváme si svačinovou dvacetiminutovou pauzičku. Mažeme si obličej, nasazujeme sluneční brýle, svačíme a koukáme na vrchol, který už se zdá na dosah.

Další pasáž výstupu je na sněhu, nenavázání postupujeme až pod samotnou „ferátu“ vrcholu. Zde natahují naši průvodci fixní lana a my se vydáváme směr vrchol. Cesta v tomto úseku je dosti nepříjemná, navíc se míváme s dalšími skupinami. U některých skupin mi to rozum přestává brát...je to pro ně jen honba za vrcholem, neberou ohledy na nikoho. Asi nejobtížnější a celkově známá pasáž je mezi malým a velkým GLOCKNEREM, kde je značný převis, a kde se lidé shlukují v obou směrech. Z malého GLOCKNERU již vidím můj vytoužený cíl vrchol a na něm ten známý kříž. Hodinky mi ukazují 11:25 hodin a já můžu s radostí políbit kříž. Na vrcholu pořizuji několik fotografií, vítám se s dalšími členy naší výpravy. Počasí mi v době mého výstupu na vrchol přálo, je polojasno, jde vidět okolí..Ti, kteří přicházejí až o hodinu později toto štěstí nemají. Úderem poledne se předpověď začíná vyplňovat. Začíná se zatahovat, zvedá se vítr a sněží. Hora nás už vyhání pryč...Dáváme se na urychlený sestup stejnou cestou. Vše probíhá v relativním poklidu v cca 15:15 hod. jsme opět na chatě JOHANESHÜTTE. Ze všech jde cítit určitá úleva, to nejhorší na sestup je za námi. Přes již zmíněnou „ferátu“ a ledovec za hustého deště se vracíme na chatu STÜDLHÜTTE. Je 17:00 hodin. Následuje večerní zhodnocení úspěšné akce u pivka a jiných pochutin a na všech tvářích jde vidět absolutní spokojenost. Usínáme znavení kolem 23 hodiny.

11.9.2005

V tento den nás čeká cesta sestupu k autobusu. Počasí nám moc nepřeje, GROSSGLOCKNER se nám již neukázal.

I přes to všechno je tento výstup pro mne hlubokým zážitkem. Hora nabízí veškerou pestrost ke svému zdolání, je obtížná, přiměřeně vysoká.....KRÁSNÁ....!
Horám zdar!